

PROGRAMA DE TREBALL I D'ACCIÓ DEL PARTIT COMUNISTA FRANCÈS

Lev Trotski

Novembre de 1922

(Quart Congrés de la Tercera Internacional)

---

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@yahoo.es – des de: <http://grup-germinal.org/> ;
<http://grup-germinal.org/?q=node/193>

1.- La tasca més urgent del partit consisteix en organitzar la resistència del proletariat davant l'ofensiva del capital desplegada a França igual que en els altres grans estats industrials. La defensa de la jornada de vuit hores, la conservació i l'augment dels salaris obtinguts, la lluita per totes les reivindicacions econòmiques, constitueixen la millor plataforma per a reunir el proletariat dispers i tornar-li la confiança en la seua força i en el seu futur. El partit ha d'iniciar immediatament l'organització dels moviments de conjunt susceptibles de derrotar l'ofensiva del capital i d'infondre a la classe obrera la noció de la seua unitat.

2.- El partit ha de portar a terme una campanya per a demostrar als treballadors la interdependència existent entre el manteniment de la jornada de vuit hores i la protecció dels salaris, la inevitable repercussió d'una d'aqueixes reivindicacions sobre l'altra. Ha de considerar com a motius d'agitació no sols les maniobres de la patronal sinó també els atacs llençats per l'estat contra els interessos immediats dels obrers, com per exemple l'impost sobre els salaris i totes les qüestions econòmiques que interessin la classe, obrera: l'augment dels lloguers, els impostos de consum, les assegurances socials, etcètera.

El partit empenirà una activa campanya de propaganda entre la classe obrera a favor de la creació de consells de fàbrica que compreguen el conjunt dels treballadors de cada empresa, estiguen o no organitzats sindicalment o política, destinats sobretot a exercir un control obrer sobre les condicions del treball i de la producció.

3.- Les consignes de lluita per les reivindicacions materials urgents del proletariat han de servir per a fer efectiu el front únic contra la reacció econòmica i política. La tàctica del front únic obrer serà el patró general de les accions de massa. El partit crearà condicions favorables per al triomf d'aquesta tàctica encarant una preparació seriosa de la seua pròpia organització i dels elements simpatitzants, amb tots els mitjans propagandístics i d'agitació de què dispose. La premsa, els volants, els pamflets, les reunions de qualsevol tipus,

s'han d'emprar en aquesta acció que el partit estendrà a tots els grups proletaris on hi haja comunistes. El partit convocarà a les organitzacions obreres rivals més importants, polítiques i sindicals, comentant constantment en la premsa les seues proposicions o les dels reformistes, les acceptacions i els rebutjos d'unes o altres. En cap cas renunciarà a la seua total independència, al seu dret a criticar els participants en l'acció. Sempre tractarà de prendre i conservar la iniciativa i de gravitar sobre qualsevol altra iniciativa que coincidisca amb el seu programa.

4.- Per a estar en condicions de participar en l'acció obrera en totes les seues formes, de contribuir a orientar-la o d'exercir, sota determinades circumstàncies, un paper decisiu, el partit ha de constituir, sense pèrdua de temps, la seua organització de treball sindical. La formació de comissions sindicals dependents de les federacions i seccions (decidida pel Congrés de París) i de grups comunistes a les fàbriques i en les grans empreses capitalistes o estatals, farà penetrar en les masses obreres les ramificacions del partit, gràcies a les quals aquest podrà difondre les seues consignes i augmentar la influència comunista en el moviment proletari. Les comissions sindicals, en tots els nivells de l'estructura del partit i dels sindicats, es mantindran en vinculació amb els comunistes que es mantingueren, d'acord amb el partit, en la CGT reformista i els guiaran a la seua oposició a la política dels dirigents oficials. Registraran els membres del partit sindicats, controlaran la seua activitat i els transmetran les directives del partit.

5.- El treball comunista en tots els sindicats sense excepció consisteix, en primer terme, en la lluita pel restabliment de la unitat sindical, indispensable per a la victòria del proletariat. Tota ocasió ha d'ésser utilitzada pels comunistes per a demostrar els efectes nefasts de l'escissió actual i preconitzar la fusió. El partit combatrà tota tendència a la dispersió de l'acció, a la divisió de l'organització, al particularisme professional o local, a la ideologia anarquista. Sostindrà la necessitat de la centralització del moviment, la formació de vastes organitzacions per indústria, la coordinació de les vagues per a substituir les accions localitzades i limitades, condemnades per endavant a la derrota, per les accions de conjunt susceptibles de mantenir la confiança dels treballadors en la seua força. En la CGT Unitària, els comunistes combatran tota tendència contrària a la reunió dels sindicats francesos en la Internacional Sindical Roja. En la CGT reformista, denunciaran a la Internacional d'Amsterdam i les pràctiques de col·laboració de classe dels dirigents. En les dues CGT, preconitzaran les demostracions i accions comunes, les vagues en comú, el front únic, la unitat orgànica, el programa integral de la Internacional Sindical Roja.

6.- El partit ha d'aprofitar cada moviment de masses espontani o organitzat, que revista una certa amplitud, per a aclarir el caràcter polític de tota lluita de

classes i utilitzar les condicions favorables per a la difusió de les seues consignes de lluita política com ara l'amnistia, l'anul·lació del tractat de Versalles, l'evacuació de la vora esquerra del Rhin per l'exèrcit d'ocupació, etc.

7.- La lluita contra el tractat de Versalles i les seues conseqüències ha de passar a un primer pla dins de les preocupacions del partit. Es tracta d'activar la solidaritat dels proletaris de França i d'Alemanya contra la burgesia dels dos països, que són les que es beneficien amb el treball. Per a això, el deure urgent del partit francès serà el de fer conèixer als obrers i als soldats la situació tràgica dels seus germans alemanys, aclaparats per les dificultats materials provocades essencialment per les conseqüències del tractat. L'estat alemany no pot satisfer les exigències dels aliats si no és a costa de majors patiments per a la classe obrera. La burgesia francesa protegeix la burgesia alemanya, negocia amb ella en detriment dels obrers, afavoreix la seua empresa de dominació sobre els serveis públics i li garanteix ajuda i protecció contra el moviment revolucionari. Les dues burgesies es preparen per a concloure l'aliança del ferro francès i del carbó alemany, arreglar l'ocupació del Ruhr, la qual cosa significarà l'esclavitud dels miners de la conca. Un gran perill amenaça no sols els explotats del Ruhr sinó també els treballadors francesos, incapaços de sostenir la competència de la mà d'obra alemanya, reduïda per als capitalistes francesos a molt baix preu gràcies a la devaluació del marc. El partit ha de fer comprendre aquesta situació a la classe obrera francesa i prevenir contra l'imminent perill. La premsa ha de descriure constantment els patiments del proletariat alemany, víctima del tractat de Versalles i demostrar la impossibilitat de la seua realització. A les regions ocupades militarment i a les regions devastades, s'hi ha de portar a terme una propaganda especial per a denunciar les dues burgesies com a responsables dels mals que afligeixen aqueixes regions i desenvolupar l'esperit de solidaritat dels obrers d'ambdós països. La consigna comunista serà: confraternització dels soldats i dels obrers francesos i alemanys en la vora esquerra del Rhin. El partit es mantindrà en estreta vinculació amb el partit germà d'Alemanya per a realitzar eficientment aquesta lluita contra el tractat de Versalles i les seues conseqüències. El partit combatrà l'imperialisme francès no sols pel que fa a la seua política envers Alemanya sinó, també, pel que fa a les seues manifestacions sobre tota la superfície del globus, en particular als tractats de pau de Saint-Germain, Neuilly, Trianon i Sevres.

8.- El partit empenirà un treball sistemàtic de penetració comunista en l'exèrcit. La propaganda antimilitarista haurà de diferenciar-se clarament del pacifisme burgès hipòcrita i inspirar-se en el principi de fer pertrets per al proletariat i del desarmament de la burgesia. En la seua premsa, al parlament, en qualsevol ocasió favorable, els comunistes recolzaran les reivindicacions dels soldats, preconitzaran el reconeixement dels seus drets polítics, etc. Enmig de la crida a les noves classes, de les amenaces de guerra, l'agitació antimilitarista

revolucionària ha d'ésser intensificada. Es farà sota la direcció d'un òrgan especial del partit, amb participació de les Joventuts Comunistes.

9.- El partit s'interessarà per la causa de les poblacions colonials explotades i oprimides per l'imperialisme francès, recolzarà les seues reivindicacions nacionals que constitueixen etapes cap al seu alliberament del jou capitalista estranger, defensarà sense reserves el seu dret a l'autonomia o a la independència. Lluitar per les seues llibertats polítiques i sindicals sense restriccions, contra el servei militar dels nadius, per les reivindicacions dels soldats nadius, aqueixa és la tasca immediata del partit. Aquest combatrà despietadament les tendències reaccionàries encara existents entre certs elements obrers i que consisteixen en la limitació dels drets dels nadius. Crearà junt amb el seu Comitè Central un organisme especial dedicat al treball comunista a les colònies.

10.- La propaganda entre la classe camperola, tendent a guanyar per a la revolució la majoria dels obrers agrícoles, colons i grangers i a guanyar-se la confiança dels petits propietaris, s'acompanyarà amb una acció orientada vers l'obtenció de millors condicions de vida i de treball dels camperols assalariats o dependents dels grans propietaris. Aqueixa acció exigeix que les organitzacions regionals del partit formulen i difonguen programes de reivindicacions immediates apropiats per a les condicions especials de cada regió. El partit haurà d'afavorir les associacions agrícoles, cooperatives i sindicals contràries a l'individualisme camperol. Es dedicarà particularment a la creació i al desenvolupament dels sindicats professionals entre els obrers agrícoles.

11.- El treball comunista amb les obreres presenta gran interès i exigeix una organització especial. Es necessiten una comissió central dependent del Comitè Central amb un secretariat permanent, comissions locals cada vegada més nombroses i un òrgan consagrat a la propaganda femenina. El partit recolzarà la unificació de les reivindicacions de les obreres i obrers, l'anivellament dels salaris per a un mateix treball sense distinció de sexe, la participació de les dones explotades en les campanyes i en les lluites dels obrers.

12.- Cal consagrar al desenvolupament de les Joventuts Comunistes esforços més metòdics i constants dels que ha fet el partit fins ara. Han d'ésser establides relacions recíproques entre el partit i les Joventuts Comunistes a tots els nivells de l'organització. En principi, la Joventut estarà representada en totes les comissions dependents del Comitè Central. Les federacions, les seccions, els propagandistes del partit tenen l'obligació d'ajudar els grups ja existents de joves, de crear-ne d'altres de nous. El Comitè Central està obligat a vigilar el desenrotllament de la premsa de les Joventuts i a assegurar-li una tribuna en els

òrgans centrals. El partit farà seues als sindicats les reivindicacions de la joventut obrera d'acord amb el seu programa.

13.- A les cooperatives, els comunistes defensaran el principi de l'organització nacional única i hi crearan grups comunistes vinculats a la secció cooperativa de la Internacional Comunista per mitjà d'una comissió vinculada al Comitè Central. En cada federació, una comissió especial haurà de dedicar-se al treball comunista a les cooperatives. Els comunistes s'esforçaran en utilitzar la cooperació com auxiliar del moviment obrer.

14.- Els afiliats elegits al parlament, en les municipalitats, etc., portaran a terme la lluita més enèrgica vinculada estretament amb les lluites obreres i les campanyes menades pel partit i les organitzacions sindicals al marge del parlament. Els diputats comunistes, sota el control de la direcció del Comitè Central del partit, els consellers comunistes municipals generals i de circumscripció sota el control de la direcció de les seccions i de les federacions, hauran d'ésser empleats pel partit com agents d'agitació i de propaganda, d'acord amb les tesis del Segon Congrés de la Internacional Comunista.

15.- El partit, per a poder elevar-se a l'altura de les tasques traçades pel seu programa i pels congressos nacionals i internacionals i poder realitzar-les, haurà de perfeccionar i enfortir la seua organització, seguint l'exemple dels grans partits comunistes dels altres països i les regles de la Internacional Comunista. Necessita una severa centralització, una disciplina inflexible, una estreta subordinació de cada membre del partit, de cada organisme a l'organisme immediatament superior. També és indispensable desenvolupar l'educació marxista dels militants multiplicant sistemàticament els cursos d'adoctrinament en les seccions, obrint escoles del partit, quedant aquests cursos i aquestes escoles sota la direcció d'una Comissió Central del Comitè Central.